

Feestnummer bij gelegenheid van den 17den verjaardag van H.M. Koningin Wilhelmina : aangeboden door het Utrechtsch Nieuwsblad

<https://hdl.handle.net/1874/235019>

mm 11710

BR. IN FOL. II. 6

Br. 2. fol. 42
(65613)

Feestnummer

ter gelegenheid van den Zeventienden Verjaardag

VAN

H. M. KONINGIN WILHELMINA.

Aangeboden door het **UTRECHTSCH NIEUWSBLAD.**

Uitgave JOH. DE LIEFDE.

1880-1897

31 Augustus.

Nederland viert heden feest!

Van dorp en stad, van Noord en Zuid en Oost en West, ja, van af de verre Oosterstranden weerklinken de jubeltoon als één algemeen danklied tot den grooten Schepper, Wiens zegenende hand het dierbaar

Vaderland door storm en nood wist te leiden tot het gelukkig heden!

De Koningin verjaart!

Reeds meer dan 6 jaren zijn verlopen, sinds de droeve mare van des Konings dood het land in rouw en smart dompelde; doch de dageraad eens nieuwen levens gloorde aan den duisteren hemel. De laatste telg van 't Oranjehuis hield de hoop op een gelukkige toekomst levendig. En die hoop werd niet beschaamd!

Weder is een jaar vervlogen, dat ons land een stap nader heeft gebracht tot de vervulling van

den algemeenen wensch: het geliefd Oranje-kind den eed van trouw aan de grondwet te hooren zweren, Haar te mogen begroeten als Koninginne.

Nog slechts één jaar scheidt ons van het heuglijk oogenblik, waarop de edele jonkvrouw de vorstenkroon zich op het jeugdige voorhoofd zal drukken, en thans reeds worden allerwegen voorbereidselen gemaakt dien dag voor haar een onvergetelijk dag te doen blijven.

Zoo moge ook deze 17e verjaardag zoo-

wel voor Haar als voor Hare doorluchtige Moeder de tolk zijn van de toegenegenheid des volks, die eenige jaren geleden den onsterfelijken Beets deed zingen:

„Wie is ons hart verknochter,
„Der Moeder of der Dochter?”

Ook op dezen dag zijn in de meeste steden en dorpen feestelijkheden georganiseerd, die slechts

kunnen en mogen beschouwd worden als de uiting van liefde en waardeering van het Nederlandsche volk, voor alles wat de vorsten uit het Oranjenhuis reeds gedaan hebben.

„Toen Neerland zuchtte in ramp en druk.
„Verbrak 'n Oranje 't slavenjuk.
„Wij zweren hem in ramp en nood,
„Getrouw te zijn tot in den dood!”

Dit was de leus onzer Vaad'ren, dat zij ook de onze zij!

In top dus de vlag, de borst gesierd met de schoone oranje-kleur en mede feest gevierd met de duizenden en duizenden, die dezen dag hebben verklaard een feestdag te zijn.

De 31e Augustus zij en blijve de nationale feestdag bij uitnemendheid.

FEESTLIED.

Juicht, Neêrlands kinderen, weest verblijd,
Laat stem en speeltuig paren.
Dat 't feestlied klinkt breed en zijd,
Ja, tot aan Inje's baren.
God schonk der lieve Koningin
Een jaar vol rijke zegening!

Ontvang den groet van Neêrlands volk
Van armen en van rijken;
De dag van heden zij de tolk
Van onze liefdeblijken.
Dankt God, Hij schonk der Koningin
Een jaar vol blijde zegening!

Leef tal van jaren met ons voort,
Gij, edele Vorstinne!
Versterk het hechte liefdekoord,
Waardoor G'ons hart mocht winnen;
Dan — luistert — klinkt het één van zin:
God hoede Neêrlands Koningin!

AUGUSTUS '97

H. G. F. N. JR.

EENDRACHT MAAKT MACHT.

31 Augustus 1897.

Ja, die spreuk van onze vaders:
„Eendracht alleen maakt Macht”,
Hoe stuwt ze 't bloed u door de aderen
Tot eer van 't Voorgeslacht,
Dat een worstelstrijd aanvaardde
En met roem ten einde bracht,
Zoo als geen volk op aarde
Noch vóór, noch nageslacht.

Ter eere van 't verleden,
En Neerland's Koningin,
Herdenken wij ook heden
Dat roemrijk schoon begin
Van Neerland's Onafhankelijkheid,
Van Vrijheid, Volksbestaan,
Van Eendracht, die haar zegen spreidt
Rond d' oude Oranjevaan.

Die eendracht leve in ons lied,
Nu we allen, één van zin,
Staren op een blij verschiets
Voor Volk en Koningin.
De toekomst ons nog tegenlacht,
Zoo hoopvol en zoo schoon
Voor elk, die 't Heil des Volks verwacht,
Van God en de Oranjetroom.

Daarom tokkelen wij op onze luit
Het oud „Eendracht maakt Macht”,
Als een hulde aan de Oranjespruit
Deez' dag haar toegebracht;

Aan Haar, de Roem, de Hoop van gansch 't Volk,
Dat met 't „Wien Neerland's bloed”:
En 't „Wilhelmus van Nassauwen”
Haar jaardag weer begroet.

Wat voor de toekomst dat beduidt?
Nogmaals: „Eendracht maakt Macht”!
De spreuk, die welvaart in zich sluit,
Dient immer steeds betracht.
Die lijfspreuk van ons voorgeslacht
— Als elk zijn plicht betracht, —
Heeft 't „Schip van Staat” steeds trouw bevracht
Met voorspoed en met macht.

Komt! scharen w'ons om de Oranjespruit
Als één van ziel en zin;
En zingen we op deez' dag eens luid:
Heil! Neerland's Koningin.
De Tijdgeest, van zijn kracht bewust,
Grijnst méér dan ooit ons aan;
Maar met Haar kan ons volk gerust
De toekomst tegengaan.

Wat we van de toekomst wachten,
Ook 't dient hier wel gezegd:
Geen dagen van „Drie Achten”
Als een juk ons opgelegd;
Maar Orde, Wet en Vrijheid,
Zooals zij in ons land
Met God en met Oranje
Reeds eeuwen bleef in stand!

Daarom hopen we met vertrouwen,
En smeeke we in ons lied,
Dat 't Stamhuis van Nassauwen
Tot in 't verst verschiets
Mag bloeien en regeeren,
Gezegend door Gods hand,
Het Heil des Volks vermeeren
Tot Roem van 't Vaderland.

Geslachte van Nassauwen!
„Eendracht alleen maakt Macht”
Dat hebt ge ons doen aanschouwen
Tot eer van 't Voorgeslacht.
Leef voort in 't oud vertrouwen
Op God, steeds Neerland's kracht.
Wij blijven op U bouwen
En op 't oud „Eendracht maakt Macht”.

Wat dan in later dagen
Ook moog geboekstaafd staan,
De historie zal gewagen,
Dat om de Oude Oranjevaan
Gansch 't volk zich immer schaarde
Met den ouden eendrachtszin,
Uit liefde voor 't Oranjenhuis
Om Neerland's Koningin.

Utrecht, 31 Aug. 1897.

J. SINGELENBERG.

WILHELMUS VAN NASSOUWE.

MARNIX VAN ST. ALDEGONDE.

ZANG. *mf*

PIANO. *f* *p*

Wil - hel - mus van Nas - sou - we ben ick van

duit - schen bloet; den Va - der - lant ghe - trou - we blijf ick tot in den

f

doet. Een Prin - ce van O - raen - gien ben ick vrij on - ver - veert, den Co - - - nin

mf

poco ritard. *a tempo.*

van His - - paen-gien heb ick al - tijt ghe - eert.

poco ritard. *ff a tempo.*

poco rit.

2.

In Godes vrees te leven
heb ick altijd betracht,
daerom ben ick verdreven,
om lant, om luit ghebracht;
maar God sal mij regheren
als een goet instrument,
dat ick sal wederkeren
in mijnen reghiment.

3.

Mijn schilt ende betrouwen
sijt Ghij, o God, mijn Heer!
Op U soo wil ick bouwen,
verlaet mij nimmermeer.
Dat ick doch vroom mach blijven,
Uw dienaar t' aller stond,
de tyranny verdrijven,
die mij mijn hert doorwont.

Hulde aan de Koningin.

(WIJZE: „Wilhelmus van Nassouwe”.)

1

Ontplooit en laat haar zwieren,
Oud Hollandsch fiere vlag;
Wekt op om feest te vieren
Op deez' Augustusdag.
Laat ruischen jubelklanken,
En zet het hart in gloed;
Laat liefd' en vreugdespranken
Verwarmen het gemoed.

2.

Dat heden tweedracht zwijge
En 't twistvuur dooven moog';
Dat beë en danklied stijgen
Uit 't harte naar omhoog.
Bij 't klimmen Harer jaren,
Moog' onze Koningin,
Steeds krachtiger ervaren,
Onz' aller trouw en min.

3.

Dra is de tijd gekomen,
Geliefde Majesteit!
Die U uit 't rijk der droemen
Roept tot de werkelijkheid.
Nog één jaar zorgloos leven,
Dan draagt Uw hoofd de Kroon,
Zal 't purper U omgeven,
Bestijgt Gij Neêrlands troon.

4.

Vol hope wordt U heden
Een vreugdegroet gebracht;
Opnieuw U trouw beleden,
Die Neerlands Krone wacht.
Moog' klinken menigmalen
Ons lied van trouwe min;
En wij het vaak herhalen:
„Lang leev' de Koningin.”

J. LEEUWRIK.